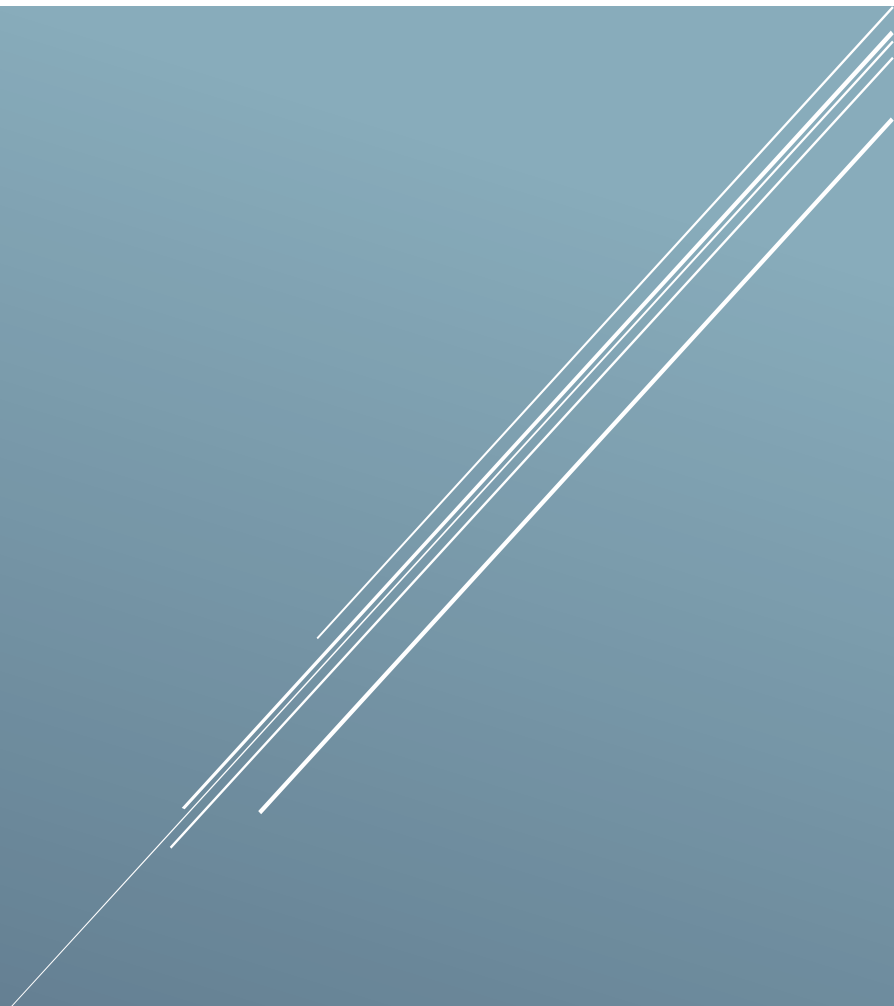

DE RE MILITARI LXXXVIII

БРОЙ 88

DE RE MILITARI

Журнал за конфликтите в Леванта и Магреб

Автори: Руслан Трад, Александър Стоянов, Венцислав Божев

Място на издаване: София, България

Дата на издаване: 14.4.2018

Сайт на авторите:

www.ruslantrad.com, www.historyofwars.net

Сайт на журнала:

www.remilitari.wordpress.com

Facebook страници:

<https://www.facebook.com/hystoryofwars>

<https://www.facebook.com/intidar.blog.and.news>

<https://www.facebook.com/deremilitari>

Контакти:

ruslantrad@gmail.com

klubvoennaistoria@gmail.com

v.bozhev90@gmail.com

За заявки за изготвяне на детайлни карти: klubvoennaistoria@gmail.com

ISSN 2367-9476

АВТОРИТЕ

РУСЛАН ТРАД

Журналист на свободна практика с фокус върху Близък изток и Северна Африка. Създател на първия български блог за Близък изток, Intidar, както и на организацията Форум за арабска култура. Водил е лекции за политически движения и процеси в Близкия изток в аудитории на Софийски университет, Нов български университет, Червената къща и Дипломатически институт към МВнР. Пътува често в Близкия изток, като публикува репортажи от Ливан, Югоизточна Турция, Тунис, Ирак и Сирия, а през 2014 заснема филм в Иракски Кюрдистан на фронтовите линии с „Ислямска държава“.

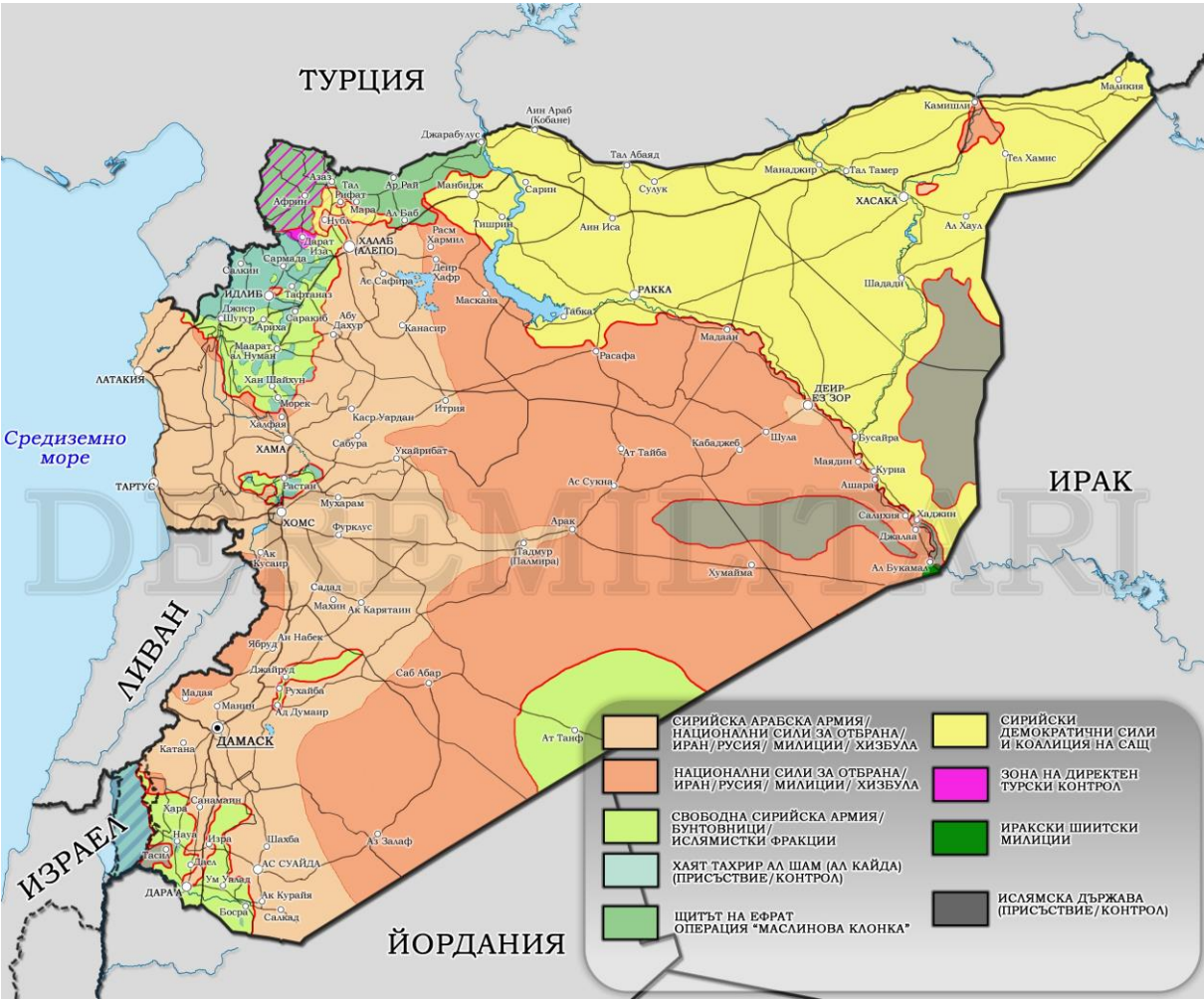
АЛЕКСАНДЪР СТОЯНОВ

Историк и журналист, доктор, а преди това и *magister cum laude* от Лайденския университет в Нидерландия. Отговорен редактор и създател на списание „Военна История“ и съосновател на „Клуб Военна История“. Автор на множество публикации, посветени на различни проблеми от военната и политическата история на Европа и Близкия Изток. Автор на единствените подробни карти на български език, проследяващи конфликтите в Сирия, Ирак, Либия, Йемен, Нигерия, Афганистан и Сомалия.

ВЕНЦИСЛАВ БОЖЕВ

Политолог и експерт в областта на международните отношения с богат опит в анализа на европейските политически процеси, както и на динамиката на отношенията в Близкия изток и постсъветското пространство. Автор на множество материали и академични текстове по въпросната тематика. Участник в международни изследователски проекти и теренни проучвания в Близкия изток.

СИРИЯ: ВЪЗМОЖНА ЛИ Е ЕСКАЛАЦИЯ?

Спазвайки обещанието си, че ще накаже сирийското правителство при използване на химически оръжия, Доналд Тръмп заплаши с удари и нареди на своите съветници и военни командири да обмислят възможностите. Такива удари бяха нанесени върху конкретни позиции на 14 април рано сутринта. Между 4 и 5 сутринта българско време, американски, френски и британски удари поразиха няколко зони, включително щабове на Републиканската гвардия и Четвърта дивизия.

Само преди година, Тръмп нареди удари в Сирия отново след химическа атака – в град Хан Шейхун, която отне живота на 80 души. Тогава решението на Тръмп дойде след 72 часа размисъл. Този път решението отне повече време и постепенно анализаторите

започнаха да се питат ще има ли някакви действия в крайна сметка или САЩ са се договорили с Русия.

Наистина, да се вземе решение за подобни удари отнема време. Най-големият проблем е, че военните опции са както прекалено малко, така и прекалено много.

Миналата година САЩ извърши ограничени удари по сирийският режим с 59 ракети „Томахоук“ по базата Шайрат. Тогава базата беше полупразна и ударите като че ли бяха най-вече опит да се впечатли дошлият на посещение в САЩ китайски президент.

Само ден след атаката на САЩ, сирийските самолети продължиха да оперират от същата база, без да бъде нарушен графикът им кой знае колко. Часове по-късно, от базата Шайрат бяха нанесени въздушни удари по бунтовнически позиции в провинция Идлиб.

Въпреки многото съобщения за движение на военна техника и кораби в Средиземно море преди ударите, няма сигнали, че има струпване на сила, което означава, че нанесените удари са ограничени. Пособилни и мащабни удари биха вкарали САЩ по-дълбоко във войната в Сирия, а това е опция, която не се нрави на мнозина както в Републиканската партия, така и сред демократите.

Другото различно този път е опитът да се изгради коалиция. За това говорят редицата разговори, проведени от Тръмп с американски съюзници, включително с Турция. Засега Великобритания и Франция продължават да стоят зад желанието си да участват в подобна коалиция.

Припомняме, че френският президент на два пъти заплаши, че ще се използва сила, ако има доказателства за използване на химически оръжия. Според изявления от Париж възможни цели на бъдещи удари могат да бъдат комуникационни центрове, военни бази и складове с химически оръжия. Това означава, че е съвсем възможно да се стигне до конфронтация с руските и иранските сили на терен, които са разположени във всяка една сирийска база. На 14 април

френското правителство разсекрети доклад, доказващ използването на химическо оръжие в Дума.

Един от най-големите проблеми на САЩ е възможността да бъдат убити руски войници при продължителни военни действия.

Да, наскоро при американски удари бяха убити руснаци. Разликата е, че те са наемници и Москва може да си позволи да не говори за тях, както и опита да направи в първите дни след ударите. Но жертви руски войници е вече нещо съвсем различно. Именно с цел да се избегне подобен риск, американците установиха канал за комуникация с Москва, за да се установят буферни зони между силите им. Сега също има също подобен канал – с посредничеството на Турция и Израел.

Възможността за ескалация е съвсем реална. Русия разполага с противовъздушни системи С-400, които са сериозна пречка, но реално те не бяха задействани. Единствено сирийските правителствени сили отвърнаха на ударите, като част от ракетите бяха свалени (към 14 април все още има противоречива информация колко точно ракети са прихванати).

Руски анализатори съобщиха преди ударите вътрешна информация, че Москва ще търси начин да не се конфронтира и това се случи. Възможно е в бъдеще иранците да бъдат оставени да се справят без цялата налична руска сила в подкрепа на Асад.

Последната информация от 12 април е, че кораби напускат руската база в Тартус, което е важен сигнал. Тази информация не се промени до навечерието на ударите на 14 април сутринта.

Междувременно, удари върху Сирия ще отправят послание към Асад, че е преминал границата. Експерти потвърдиха, че е използван газ в Дума и че атаката е извършена с хеликоптери Ми-8, излетели от базата в Думаир, северно от Дамаск. Тази база беше сред поразените цели при ударите на 14 април.

Междувременно, малко преди ударите, организацията за забрана на химическите оръжия заяви, че ще разположи свой екип, за да изследва на място.

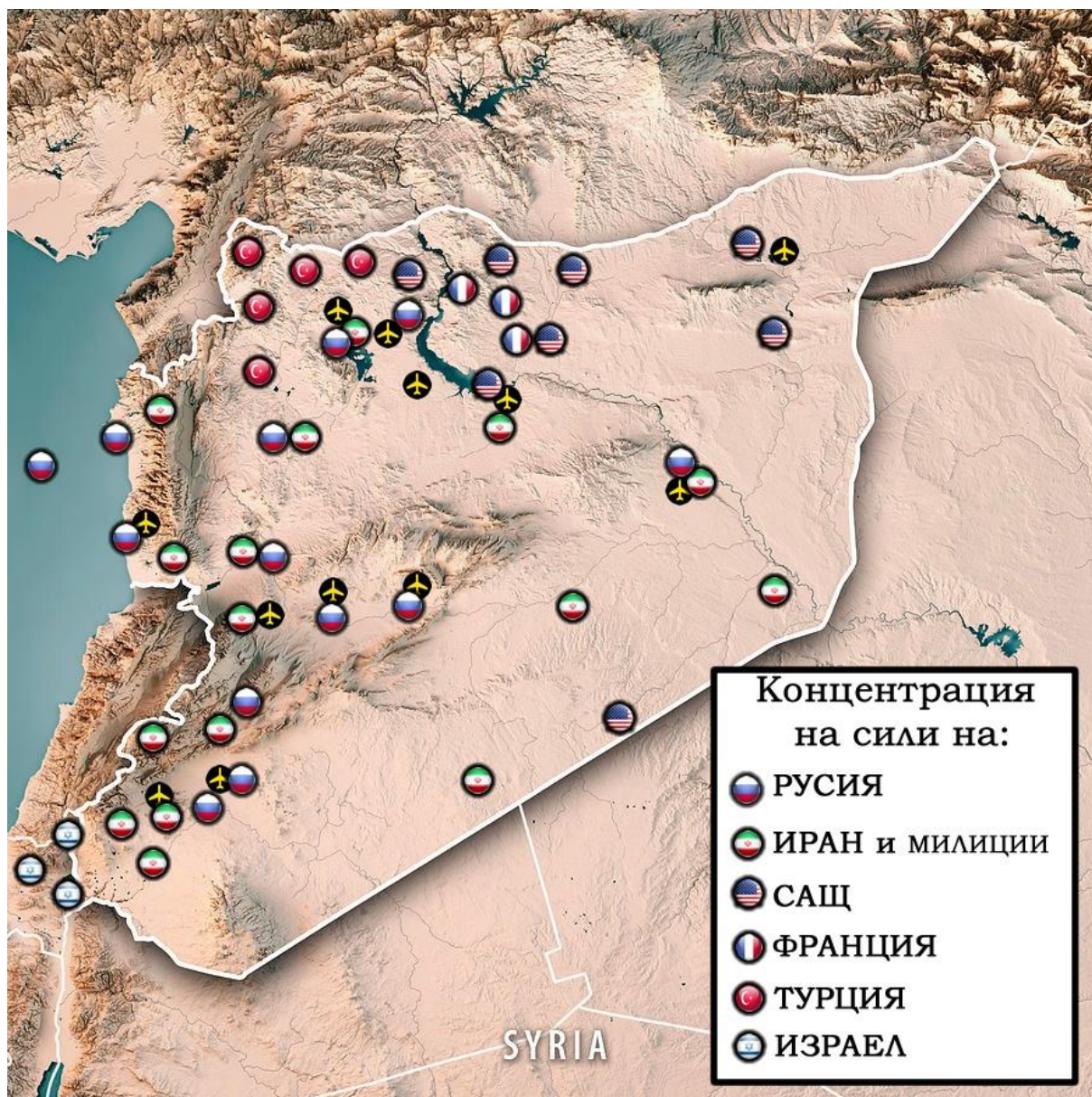
Сирийският режим покани вече веднъж екип на организацията след атаката в Хан Шейхун и тогава ООН намери неопровержими доказателства за използване на зарин от правителствените сили.

Според информацията до 14 април през деня, съюзническият удар е засегнал най-малко три правителствени цели:

1. научноизследователски център в околностите на Дамаск;
2. депо за складиране и производство на химическо оръжие западно от Хомс;
3. команден пост и депо за складиране и производство на химическо оръжие също в района на Хомс.

В атаката са взели участие:

- американските разрушители USS Porter, USS Donald Cook и USS Higgins;
 - стратегически бомбардировачи B-1;
 - изстребители F-15;
 - най-малко 4 френски изстребители Rafale и Mirage;
 - най-малко 4 френски бойни фрегати;
 - най-малко 4 британски изстребители Tornado.
-

Една от основните причини Асад да кани екип специалисти в Дума, е че изготвянето на подобен доклад отнема месеци – нужно време за прегрупиране и евентуално възпиране на възможни удари, тъй като ще са нужни доказателства за извършване на военна операция от страна на САЩ и съюзниците им.

Световната здравна организация публикува вече изявление, че пациентите са показали симптоми на обгазяване. Но забавянето на реакция от страна на международната общност дава възможност на сирийските правителствени сили да се подготвят.

Важни военни обекти бяха опразнени преди ударите, включително летища, използвани за доставки за Хизбулла. Една от целите, поразени от САЩ, е точно военен обект в Кусайр, чрез който

Хизбулла вкарва сили от Ливан в Сирия. Преди ударите, руски сили се преместиха от президентския дворец в неизвестна посока.

Иранските милиции, които са основен стълб на сирийското правителство, са също в готовност. Именно иранските сили са вероятно и най-големият проблем за Щатите, а сигнали за конфронтация има вече от поне година. Силите на Хизбулла също преместиха основния си център от централен Дамаск към базата „Имам Али“ в Западен Каламун.

Вътрешни източници споменават, че именно иранските сили и техните съюзници от Хизбулла ще са сред най-важните цели на потенциална военна операция в бъдеще. Израел вече показва, че може и да не чака американците. Ударите на 9 април бяха свързвани най-вече с химическата атака в Дума, но те нямат общо с това. Тел Авив изпрати послание към иранците, че няма да ги остави на спокойствие. Независимо дали ще има удари или не, конфронтацията в Сирия се засилва.

Не на последно място, трябва да е ясно, че освен ако не се планира мащабна военна операция, ударите няма да променят кой знае колко динамиката на гражданската война в Сирия. Въпреки ударите миналата година, въпреки напрежението в Съвета за сигурност на ООН, въпреки израелските удари, ситуацията не се променя значително.

Военни офанзиви се подготвят в Южна и Централна Сирия, а в Идлиб, където има голям брой бунтовнически сили, вече има 2,5 милиона души, предимно разселени от други райони. За последните два дни няма нито един извършен удар в провинцията, заради възможността от американски удари, но вероятно самолетите съвсем скоро отново ще атакуват бунтовническите позиции.